

Genom Operation
Regnbåge har Hugo
Holmberg drivit hbtq-
frågorna på sin skola.

Applåder när Hugo kom ut

Trots att det är Sverige år 2016 kan den som är ung och öppet homosexuell ibland känna sig som ett icke önskvärt undantag. Kanske »tröstar» någon vuxen och säger att det säkert går över, att tidiga tonår är en identitetssökande period då många kan vara osäkra på sin sexualitet. Så har det ibland varit för 14-åriga Hugo Holmberg.

– Men jag har ju någonstans alltid förstått att jag blir kär i killar. Det har inte varit en plötslig dramatisk upptäckt för mig.

Den som påstår att »det går över» förmedlar också en värdering: att förälskelsekänslor för det egna könet skulle vara fel. Det gör det inte direkt enklare för unga människor att våga berätta.

– Tyvärr finns det få öppna gayförebilder i min ålder. De

som syns i medierna är ofta mycket äldre, säger Hugo Holmberg.

Han har under många år tyckt att det varit obekvämt när klassen delas in i pojk- och flicklag. Det kan ske såväl på idrotten som i grupparbeten i teoretiska ämnen – utan att lärare egentligen reflekterar över det.

– Jag ser mig som pojke men har alltid fått rollen som den som inte bråkar. Det finns någon förutfattad mening om att pojkar är bråkiga och flickor snälla. Jag önskar att vi kunde ta oss bortom sådana fördomar. Jag vill välja själv och inte få en etikett.

NÄR HUGOS KLASS läste sex och samlevnad i biologin fick de knappt lära sig någonting om någon annan slags kärlek än den heterosexuella.

– Det nämndes något kort om att »det finns människor som blir kära i personer av samma kön». Sedan handlade texten i läroboken om köns-sjukdomar.

Men Hugo Holmberg vill ha en förändring. Därför engagerar han sig. Det började med att han var med och bildade ett hbtq-nätverk (hbtq: homosexuella, bisexuella, trans- och queerpersoner) på Tunaskolan i Lund där han går. Sju likasinnade elever från olika årskurser fann varandra genom sociala medier. De kallar sig Operation Regnbåge. Med hjälp av en engagerad studievägleddare och en SO-lärare arrangerade de en temadag om hbtq på skolan förra hösten.

– Det var väldigt mycket jobb men vi lärde oss enormt mycket. Vi hade föreläsningar, värderingsövningar och diskussionsgrupper.

Reaktionerna från klasskompisar och lärare varierade inför temadagen. Ingen var

HUGOS TIPS TILL LÄRARNÄ

→ Normalisera hbtq genom att till exempel ha hbtq-kärleksböcker i biblioteket.

→ Undvik att dela in eleverna i grupper utifrån kön.

→ Sex- och samlevnadsundervisningen ska vara normkritisk och innehålla undervisning om hbtq.

→ Hbtq-perspektivet ska även vävas in i övrig undervisning, exempelvis i historia.

direkt negativ men många undrade varför de skulle ödsla tid på detta.

– Efter temadagen vände det tvärt. Folk förstod hur viktiga frågorna är, att det handlar om allas lika värde. Vi fick jättemycket uppskattning.

OCH DÅ VÅGADE Hugo komma ut själv. Innan hade han jobbat hbtq-politiskt utan att öppet vilja definiera sig själv.

– Jag var rädd att jag bara skulle ses som »den där bögen». Dels är det ett ord jag har svårt att förlika mig med, det är ju ofta ett skällsord. Och så är jag så mycket mer.

Han berättade för klassen under sportlovet, via ett chattforum. »Jag är gay», skrev han kort och gott. Sedan loggade han snabbt ut för han vågade inte se kommentarerna. Nästa dag, när han till slut vågade slå på datorn igen, hade hjärtan och gilla-markeringar strömmat in. Och när han nervöst gick in i klassrummet första dagen efter lovet ställde sig hela klassen upp och applåderade.

– Jag har ett stort stöd och fattar att jag är privilegierad. Många andra har det enormt mycket tuffare. Det är därför jag tycker det är så viktigt att engagera sig. *

TORA VILLANUEVA GRAN

»JAG VAR RÄDD ATT JAG BARA SKULLE SES SOM DEN DÄR BÖGEN.»